

ብላቴን ጌታ ባለቅኔ ሎሬት ጸጋዬ ገ/መድኅንን

«የለፈ ጥረታችንን፣ ሳስታምመው ትዝ ሲለኝ ከሞከርነው ነገር ይልቅ ያልሞከርነው ነው አሚቆጫኝ።»

በ ምሳሌ ዋለ || 2016-06-02
[Read in PDF](#)

፩) ትውልድ(ቀንና ቦታ)፣ ቤተሠብ፣ ትምህርት

አሮሚያ - አምቦ አካባቢ ቦዳ የምትባል ተራራማ ቦታ አለች። ጣልያን ልትገባ ሠሞን፤ ትውልዷ ከአንኮበር ከሆነችው እናቱ ፈለቀች ዳኚ እና ትውልዱ የመጫ አሮሞ ከሆነው አባቱ ሮበሌ ቀዌሳ - ጸጋዬ (ጸጋዬ ሮበሌ - ሮበሌ ቀዌሳ - ቀዌሳ ደበል - ደበል ዳና - ዳና አዋዲ - አዋዲ ዳንዳዎ - ዳንዳዎ ሲናን - ሲናን ጂዳ - ጂዳ ኢላሙ - ኢላሙ ቦናያ) ተወለደ። ሐምሌ ፲፱፻፳፯ ዓ.ም። አባቱ ሮበሌ ከጸጋዬ መወለድ አበክሮ የዐለም ስሙን በክርስትና ስሙ ሽሮ ገብረመድኅን ተባለ። ገብረመድኅን ቀዌሳ፣ ለጣልያኖች የልብ ወጋት ለሆኑት አርበኞች ተባባሪ ነበርና ጸጋዬ በጨቅላነቱ ወደ ጎሮምቲ ከገቡና ከእህቶቹ ጋር ሄደ። የእናቱ ዘመዶች የሆኑት ካህናትም ጣልያንን ሸሽት ከአንኮበር ወደ ጎሮምቲ መጥተው ተቀላቀሏቸው። ጸጋዬም ፊደል የመቁጠርና ግዕዝ የመማር እድሉን ከእነሱ አገኘ። የአባቱ ወንድም ሰቦቃ ቀዌሳ ደግሞ የአሮሞ ገዳ ሥርዐትና ባህል አስተማረው።

ከጎሮምቲ ወደ አምቦ በመሄድ ዘመናዊ ትምህርት ሊማር ጣልያኖች ከፍተውት በነበረው ት/ቤት ገባ። ጣልያኖች ሲወጡ ወደ አምቦ ቀዳማዊ ኃ/ሥላሴ ፩ኛ ደረጃ ት/ቤት ተዛወረ። ስምንተኛ ክፍል ሲጨርስ ከአምቦ ወደ አዲስ አበባ ጄኔራል ዊንጌት ት/ቤት ተዛወረ። ከዘጠነኛ ክፍል አቋርጦ ወደ ንግድ ሥራ ት/ቤት ገብቶ በዚህ ተመረቀ። በኋላም በቺካጎ ብላክስቶን በህግ ትምህርት ተመርቆ በ1952 እንደ ወጣ በለንደን ከተማ የቴአትር ትምህርት በሮያል ኮርት ቴአትርና በፓሪስ ኮሜዲ ፍራንሴዝ ተከታትሏል።

በ1990 ለጉበት በሽታ ሕክምና በመሻት ወደ ማንሃታን በሄደበት አርፏል። እናም፣ በአዲስ አበባ በስላሴ ቤተክርቲያን ተቀበረ።

፪) ሙያ፣ አስተዋጽዖ፣ ተስጥዖ

ከብረ ብዙው (ሎሬት፣ ብላቴን ጌታ፣ ባለቅኔ፣ ፈላስፋ፣ ጸሐፊ ተውኔት) ጸጋዬ ገ/መድኅን አምቦ ሳለ «ንጉስ ዳዮኒስስና ሁለቱ ወንድሞቼ» የተባለ ቴአትር ጽፎ ሲያቀርብ ጃንሆይ ባጋጣሚ ተገኝተው «አጅብ» ብለውት ነበር። በ1949፣ የ16 ዓመት ልጅ ሳለ። በኋላም ንግድ ሥራ ት/ቤት ሳለ የጣልያንን ወረራ ወቀሳ «የደም አዝመራ» ብሎ ቴአትር በወላጆች በዐል አቀረበ። እያደር፤ «Oda Oak Oracle» (በ1957- በእንግሊዝኛ - አክሰፎርድ ዩኒቨርሲቲ ፕሬስ ታትሞ በተላያዩ አገሮች ተመድርኳል)፣ አዝማሪ(በ1967 - በእንግሊዝኛ - በለንደን ኤንደንበርግ ታትሟል)፣ «ቴዎድሮስ»(በ1960)፣ «Collision of Altars»(በ1961 - በስድስተኛው ክ/ዘመን በካሌብ ዘመን የነበረችቱን ኢትዮጵያ ገልጦታል)፣ «ሌላው አዳም»(በ1944 የንግድ ሥራ ት/ቤት ሳለ) ፣ «የሾህ አክሊል»(በ1952)፣ «ጆሮ ደግፍ»(1952- በቀድሞው ቀ/ኃ/ሥላሴ

ቴአትር ቀርቦ በሳንሱር ተጠይቆበት ነበር)፤ «አስቀያሚ ልጃገረድ»(1952)፤ «በልግ»(1950)፤ «የከርሞ ሰው»፤ «አቴሎ»(1957- ከዊልያም ሼክስፔር ሥራዎች አዛምዶ የተረጎመው)፤ «ንጉስ ሊር» (1961 - ከዊልያም ሼክስፔር ሥራዎች አዛምዶ የተረጎመው)፤ «ጴጥሮስ ያፔን ሠዐት»፤ «ማክቤጥ» (1961 - ከዊልያም ሼክስፔር ሥራዎች አዛምዶ የተረጎመው)፤ «ሀሁ በስድስት ወር»(1966)፤ «እናት ዐለም ጠኑ»(1966)፤ «ዚቀኛው ጆር» (1977 - በአበራ ጆር ታሪክ ላይ የተመሰረተ ቅኔ ለበስ ቴአትር፣ ለአንድ ጊዜ ብቻ በኢሠፓ አዳራሽ ቀርቦ ታግዶበታል)፤ «ምኒልክ» (1982 - ታሪካዊ)፤ እና ከቁጥር የበዙ ስራዎችን በዋናነት በጸሐፊ ተውኔትነት ሲልበትም መራሔ ተውኔት ሆኖ አገርፏል።

ጋሽ ጸጋዬን በጸሐፊ ተውኔት ክህሎቱ ልዩ የሚያስብለው ብዛቱ ብቻ አይደለም። ይልቁንም የገጸ ባህርያቱ ወክልና፣ የመድረኩ ተምሳሌትነት፣ የቃለ ተውኔቱ ትርጉም ብዙነት፣ የታሪክና የስነ ልቦና ገብነታቸውም ጭምር እንጂ። ብዙ ስራዎችን የተወነው ታዋቂው ተዋናይ ፍቃዱ ተከለማርያም እንዲህ ሲል ገልጿል፡- «የጋሽ ጸጋዬ አተራረክ ቀድሞ ለመገመት ይቸግራል። «አሠይ እነገሌን ልክ ልካቸውን ሊነግርልኝ ነው» ስትል ሁለት መንታ አድርጎህ ባልጠበከው መንገድ ይሸውድሃል።... »

ሌላው አቢይ ሙያው ባለቅኔነት ነው። ሁሉም ሰው የሚያውቀው «አሳት ወይ አበባ» መጽሐፉ ላይ የተካተቱትን ጨምሮ በተለያዩ ጋዜጦች፣ መጽሔቶች እና አጋጣሚዎች ሁሉ ያቀረባቸው እንደ አሸን የፈሉ፣ እንደ ቅኔ የሚያመራምሩ፣ እንደ መሪ የሚመሩ ግጥሞች አሉት። በተለየ ሁኔታ የራሱን የግጥም ስልት(ጸጋዬ ቤት) የፈጠረ ብዕረ ብርቱ ሰው ነበር።

ከ1953 ዓ.ም ጀምሮ በብሔራዊ ቴአትር በተለያዩ ኃላፊነት ያገለገለ ሲሆን፣ ገና በወጣት እድሜው የቀድሞውን ቀዳማዊ ኃይለሥላሴ ቴአትር ቤት ያሁኑን ብሔራዊ ቴአትር ቤትን በስራ አስኪያጅነት መርቶ ነበር። ባንድ ወቅት የቀዳማዊ ሽልማት ድርጅት እጩ በመሆን የ7 ሺ ብር የወርቅ ኒሻንና ዲፕሎማ ተሸላሚ ለመሆን በቅቷል።

፫) መሰናክሎች፣ ማለፊያ ጥንካሬዎች

«በሥስተኛው ዐለም ውስጥ የብዕር ግድያ ብቻ ሳይሆን የሞራል ግድያ አለ» የሚለው ጸጋዬ፣ በ1999ዓ.ም የሠራው «ጆር ደግፍ» ቴአትር ለእስር ዳርጎት ነበር። በደርግ ጊዜ ደግሞ በጋሞ እና አቡጊዳ ቴአትሮቹ ተቆንጥጦባቸዋል። የስድስት ወር ደምዝ የተከለከለበት ጊዜም ነበር።

ጋሽ ጸጋዬን በጠና ሳያውቁት በዝናው ብቻ የሚያከብሩትን ያህል ነቃፊዎችም ነበሩበት። ችሎታውን ልባቸው እያወቀው እንኳን ብርቱ ጸሐፊነቱን የሚከዱት ቀላል አይደሉም። ከሞተ በኋላ እንኳን ፋንታሁን እንግዳ የተባለ የቴአትር ባለሙያ ከብሩን እንዲህ ባዶ አስቀርቶታል፡- «...ጸጋዬ በአደባባይ ሲታዩ የተደናቂ ደራሲ ስብዕና ተላብሰው ነው የሚታዩት። ከአደባባይ በስተጀርባ ደግሞ ፖለቲካዊ ስብዕና ነው ያላቸው። ተንሾካሻኪነት ይወዳሉ። ...»(«ታሪካዊ መዝገብ-ሰብ» ገጽ 569)። ይኸው ሰው በዚሁ መጽሐፍ ላይ ለጸጋዬ የተሠጠው ክብር ጸጋዬ በተንኮልና በብልጠት ያገኘው እንደሆነ፣ ምንም አይነት ክብር(ሎሬት፣ ብላቴን ጌታ፣ ...) እንደሌለው ደጋግሞ ገልጧል። ሥራዎቹም ብዙ ጊዜ ለመድረክ ይበቁለት የነበረው ከባለስልጣናት ጋር በሚያደርገው መጨማጫም እንጂ ከሥራዎቹ አንዱም እዚህ ግባ የሚባል እንዳልሆነ ዋቢዎችን ለመጥቀስ ሞክሯል።

እኛም ስለወደድነው ብቻ ፍጹም ነበር ለማለት ባንደፍርም፣ እዚህ ላይ አንድ ተረት መደስኩሩ አይከፋም።

(በቀድሞው ጊዜ ነው አሉ። የቆሰሉ ወታደሮች የወዳደቁበት አካባቢ የሚያልፉ ጓድ ሁሉም ሰው እንደ ሞተ ለሃኪሞች «ሪፖርት» አደረጉ። ሃኪሞችም አሜን ብለው ጋምናቸውን አወለቁ። ከወዳደቁት ቁስለኞች ግን አንዱ በህይወት ነበርና ቀና ብሎ «እርዱኝ» ሲል ተማጸነ። ሃኪሞቹ ግን አይናቸው እያየው፣ ጆሯቸው እየሰማው፣ «የለም ሞተሃል» ብለው ካዱት። «እኔ አለሁ እርዱኝ» ቢላቸው «ማን ስለሆንህ!? ከጓድ እከሌ አንተን እንመን? ሞተሃል ሞተሃል ነው!» ብለውት ሄዱ ይባላል።) እንደ ፋንታሁን እንግዳ ያሉ ሰዎችም ያሉን እንዲህ ነው። «እነከሌ እነከሌ (የጸጋዬ ስራዎች ተልካሻዎችና እርባና

ቢስ ናቸው። ብለዋና በግዳችሁ እመኑ! >> እኛና ሌሎች ግጥሞቹን ያነቡብን፣ ቴአትሮቹን የታደምን እና ስራዎቹ የገቡን ሁሉ ክብሩ የእውነት ይገባዋል እንላለን። ያውም ባያንሰው!

፬) እሱን አጥተን ያጠነው ነገር

ብዙዎቹ ቴአትሮቹ ላይ ያሉት እያንዳንዱ ነገሮች ምሳሌያዊ(Symbolism) ነበሩ። በዚህ ስልቱ ወደር የማይገኝለት ቢሆንም ጋሽ ጸጋዬን አጥተን ያጣነው ግን ይህን ብቻም አይደል። የቋንቋ ዉበቱ፣ የታሪክ እውቀቱ፣ የፍልፍናው ልክ፣ ... ማን ነበር እንደሱ? የሀገራችንን ትውፊታዊ ዜማዎችን፣ እንቅስቃሴዎችን፣ ተረትና ምሳሌዎችን፣ ትላልቅ ሃሳቦችን በሚገባ ያውቃቸዋል፣ በተውኔቶቹም የክብር ቦታ ነበራቸው። ዛሬስ?

፭) መርሆች፣ የህይወት ፍልስፍናው

የማይድን በሽታ ሳክም
የማይድግ ችግኝ ሳርም
የሰው ሕይወት ስክረክም
እኔ ለኔ ኖሬ አላውቅም።

የጋሽ ጸጋዬን ህይወት ከዚህ በላይ የሚገልጸው ቃል የለም(አራት ነጥብ)።

፮) ምንጮቻችን

- ፩) ምስጢረኛው ባለቅኔ (ሚካኤል ሸፈራው፣ ህትመት ፋር ኢስት ትሬዲንግ፣ ፳፻፮ዓ.ም)
- ፪) ታሪካዊ መዝገብ-ሰብ (ከገጽ 560-569)(ፋንታሁን እንግዳ፣ አርቲስቲክ ማተሚያ ቤት፣ ፳፻ዓ.ም.)
- ፫) www.tsegaye.se (የጸጋዬ ቤት፣)
- ፬) ማዕቀብ (ከገጽ 45)(እንዳለጌታ ከበደ፣ HY Int. printing press ታኅ ፳፻፮)
- ፭) ታሪካዊ ተውኔቶች (አዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ፕሬስ፣ ፳፻፫ዓ.ም)

0 Comments